

På det familieretlige område gælder der en ulovbestemt adgang til at påklage statsamternes (statsforvaltningernes) afgørelser til ministeren for familie- og forbrugertilstand (Familiestyrelsen). Denne klageadgang omfatter også afgørelser efter § 448 a, stk. 3, 3. pkt.

Det er imidlertid uhensigtsmæssigt, hvis iværksættelsen af behandlingen af en retssag må udsættes, fordi en af parterne klager over statsforvaltningens afgørelse om, hvem der skal anses for sagsøger. Det foreslås derfor, at der i § 448, stk. 3, indsættes en ny bestemmelse (4. pkt.), hvorefter afgørelser herom ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til nr. 2 (§ 448 c, stk. 1)

Ændringen indebærer, at kompetencereglen i § 448 c, alene vedrører sager om separation, skilsmisse m.v., og at bestemmelse tillige vil regulere statsforvaltningernes internationale kompetence i sådanne sager.

Disse ændringer er begrundet i følgende to forhold:

For det første foreslås der nye regler om domstolens internationale kompetence i sager om forældremyndighed, jf. lovforslagets § 12, nr. 4, (forslag til retsplejelovens §§ 448 f). Som følge heraf foreslås retsplejelovens § 448 c, stk. 1, ændret, således at denne bestemmelse fremover alene omfatter sager om ægteskab, dvs. de sager der er nævnt i retsplejelovens § 448, nr. 1 og 4-7, som affattet pr. 1. januar 2007, jf. § 3, nr. 1, i lov nr. 525 af 24. juni 2005.

For det andet foreslås der i lov om indgåelse og opløsning af ægteskab indsat en bestemmelse om statsforvaltningernes internationale kompetence i sager om separation og skilsmisse, jf. lovforslagets § 14 (forslag til ægteskabslovens § 43 a). Formålet med denne bestemmelse er at sikre sammenhængen mellem reglerne om international kompetence for domstolene og statsforvaltningerne i disse sager, når alle sager om separation eller skilsmisse som nævnt ovenfor pr. 1. januar 2007 skal indledes i statsforvaltningerne. Det afgørende for danske myndigheders internationale kompetence i separations- og skilsmisssager vil efter forslaget være forholdene på tidspunktet for statsforvaltningens modtagelse af sagen. Som konsekvens af dette foreslås det, at indledningen til § 448 c, stk. 1, ændres, således at bestemmelsen regulerer, hvornår en sag om separation, skilsmisse m.v. kan behandles i Danmark. Der henvises til lovforslagets § 14 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (§ 448 d, stk. 1)

Der foreslås nye regler om domstolens stedlige kompetence i sager om forældremyndighed, jf. lov-

forslagets § 12, nr. 4, (forslag til bl.a. retsplejelovens § 448 g). Som følge heraf foreslås den gældende bestemmelse herom – retsplejelovens § 448 d, stk. 1, – ændret, således at denne bestemmelse fremover alene omfatter domstolens stedlige kompetence i sager om ægteskab, dvs. de sager der er nævnt i retsplejelovens § 448, nr. 1 og 4-7, som affattet pr. 1. januar 2007, jf. § 3, nr. 1, i lov nr. 525 af 24. juni 2005.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.

Til nr. 4 (§§ 448 f og 448 g)

Danske myndigheders internationale kompetence i sager om forældremyndighed (§ 448 f)

Den foreslåede § 448 f regulerer den internationale kompetence for danske myndigheder (domstole og statsforvaltninger) i sager om forældremyndighed.

Bestemmelsen erstatter for så vidt angår sager om forældremyndighed de gældende regler for domstolens internationale kompetence i retsplejelovens § 448 c, jf. forslaget § 12, nr. 2. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen tillige regulerer statsforvaltningernes internationale kompetence i sager om forældremyndighed m.v. Det afgørende for danske myndigheders internationale kompetence i forældremyndighedssager m.v. er således forholdene på tidspunktet for statsforvaltningens modtagelse af sagen. Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Formålet med bestemmelsen er at bringe reglerne om international kompetence i forældremyndigheds-sager i overensstemmelse med kompetencereglerne i Haagerbørnebeskyttelseskonventionen. Ligesom i konventionen er hovedreglen efter forslaget, at en sag om forældremyndighed kan behandles i Danmark, hvis barnet har bopæl her i landet, jf. *stk. 1, nr. 1*. Udtrykket "bopæl" skal overalt i den foreslåede § 448 f forstås på samme måde som udtrykket "habitual residence" ("sædvanligt opholdssted") i konventionens engelske tekst, der nogenlunde svarer til indholdet af retsplejelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.1., og betænkningens afsnit 3.3.1.2.2., 3.3.1.2.3. og 3.3.3.8.1.

Hvis barnets bopæl ikke kendes, kan en sag om forældremyndighed behandles i Danmark, hvis barnet opholder sig her, jf. *stk. 1, nr. 4*.

Disse regler om kompetence for danske myndigheder på grundlag af barnets bopæl eller – hvis barnets bopæl ikke kendes – barnets ophold i Danmark finder dog ikke anvendelse, hvis barnets bopæl eller ophold i Danmark er etableret ved en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse, jf. *stk. 3*. Ulovlig bortførelse eller til-